

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/3/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612010174
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3612010174.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Gáboríka a JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. decembra 2013 prejednal odvolanie obžalovaného

S. X.

nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom K. č. XXX, prechodne bytom I., Ul. A. K. č. XXX/XX,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu v Partizánskom č.k. 2T/134/2012-164 zo dňa 10.10.2012 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Partizánskom č.k. 2T/134/2012-164 zo dňa 10.10.2012 bol obžalovaný S. X. uznaný vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., pretože ako konateľ spoločnosti F. s.r.o. K. dňa 29.04.2010 uzatvoril so spoločnosťou O. J. M.y M. s.r.o., Z. úverovú zmluvu na sumu 20.250,- €, ktorú sa zaviazal splatiť 36-timi mesačnými splátkami po 708,- € mesačne, ďalej v uvedený deň uzatvoril Zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, na základe ktorej sa stal držiteľom osobného motorového vozidla zn. W. M. a spoločnosť O. J. M.y M. sa stala vlastníkom tohto vozidla, avšak z dôvodu neuhrádzania splátok spoločnosť O. J. M. M. s.r.o. dňa 26.08.2010 vypovedala zmluvu o úvere, pričom oznámenie o vypovedaní zmluvy a oznámenie o uplatení zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva spolu s výzvou na vrátenie auta prevzal dňa 31.08.2010, výzvu na vydanie auta nerešpektoval a auto vrátil až dňa 10.02.2012, čím spôsobil spoločnosti O. J. M.y M. s.r.o. Z. škodu vo výške 24.000 €.

Bol za to odsúdený podľa § 213 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 18 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odložil na skúšobnú dobu 22 mesiacov.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol včas napadnutý odvolaním obžalovaného. Odvolanie smerovalo proti výroku o vine. Obžalovaný namietal, že hlavným dôvodom, pre ktorý jeho konanie nemôže byť kvalifikované ako prečin sprenevery je skutočnosť, že osobné motorové vozidlo Mercedes M. sa nikdy nestalo vlastníctvom poškodeného a toto bolo po celé inkriminované obdobie vo vlastníctve obchodnej spoločnosti F., s.r.o. K., ktorej bol konateľom, a preto jeho užívanie v období od 31.08.2010 do 10.02.2012 ním ako konateľom spoločnosti nie je možné pokladať za

prisvojenie si cudzej veci, ktorá mu bola zverená. Vlastnícke právo poškodeného k predmetnému vozidlu súd vyvodil zo zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, uzavretej dňa 29.04.2010 medzi poškodeným ako veriteľom a obchodnou spoločnosťou F., s.r.o. K. ako dlžníkom, ktorá je ale preukázateľne neplatná. V rovnaký deň bola totiž uzavretá kúpna zmluva, ktorou spoločnosť F. s.r.o., K. toto motorové vozidlo predala jemu a kúpna zmluva, ktorou on späťne predáva toto vozidlo spoločnosti F., s.r.o., K.. V ten istý deň bola uzavretá zmluva o F. č. XXXXXX, podľa obsahu ktorej finančná spoločnosť O. J. M. M., s.r.o., ako veriteľ poskytne obchodnej spoločnosti F., s.r.o., K., ako klientovi účelový úver vo výške 20.250 € na kúpu motorového vozidla zn. W. M.. Tieto zmluvy boli však iba predstierané, pretože poškodený mal schválené iba poskytovanie úverov formou autokreditu a nebol oprávnený poskytnúť úver na iné podnikateľské účely klienta. S vedomím poškodeného bol následne úver použitý na iný účel ako na zaplatenie kúpnej ceny za motorové vozidlo. Nie je tu potom vyjadrená vážna vôľa účastníkov, pretože v rozpore s objektívnou skutočnosťou cieľom bolo navodiť fiktívny právny stav, ktorý umožnil spoločnosti F., s.r.o., poskytnúť úver, na poskytnutie ktorého nebol v rámci svojho schváleného predmetu podnikania oprávnený. Žiadal preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci rozhodol sám tak, že ho z dôvodov uvedených v § 285 písm. b) Tr. por. spod obžaloby oslobodí.

Prokurátor krajskej prokuratúry prítomný na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní poukázal na správnosť výrokov rozsudku súdu prvého stupňa a navrhol podané odvolanie podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Keďže odvolanie bolo podané včas a osobou oprávnenou, odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní v predmetnej trestnej veci všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy a správne zistil a ustálil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, pričom ani odvolací súd nemal o správnosti skutkových zistení súdu prvého stupňa žiadne pochybnosti. Nemohol prisvedčiť námietkam obžalovaného uvádzaných v podanom odvolaní, že v z jeho strany a zo strany spoločnosti O. J. M. M., s.r.o., išlo iba o predstierané zmluvy, aby mu mohla byť poskytnutá pôžička na iný účel než na kúpu predmetného automobilu. Toto tvrdenie jednoznačne vyvrátili svedkovia W. B. E. Mgr. V. B. a R. W. V.. Napokon o tom, že nešlo o predstierané zmluvy svedčí aj trestné oznámenie splnomocneného zástupcu spoločnosti O. J. M. M., s.r.o., ktoré by určite nebolo z ich strany podávané, ak by tvrdenie obžalovaného bolo pravdivé. Je logické, že pri pôžičke peňazí si veriteľ istí zabezpečenie svojho práva vlastníckym právom k predmetu financovania, a preto z článku III. Zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. 705472, ktorú obžalovaný podpísal dňa 29.04.2010 a jednoznačne vyslovil s takýmto postupom súhlas sa predmetné vozidlo stalo vlastníctvom spoločnosti O. J. M. y M., s.r.o. Je len samozrejmé, že po tom, čo obžalovaný splatil iba dve splátky z dohodnutých 36 splátok po 708 €, sa splnomocnený zástupca spoločnosti domáhal vydania predmetného motorového vozidla, ktoré na základe už vyššie uvedenej zmluvy bolo ich vlastníctvom. Pokiaľ tak obžalovaný neurobil a predmetné vozidlo používal po dobu tak ako je uvedená v skutku napadnutého rozsudku, jednoznačne sa dopustil prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. Pokiaľ sa teda týka uznania viny, v tomto smere odvolací súd nepovažoval odvolanie obžalovaného za dôvodné a v celom rozsahu si osvojil dôvody súdu prvého stupňa uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Odvolací súd preskúmal aj výrok o treste napadnutého rozsudku, pričom ani tu zo strany súdu prvého stupňa nezistil žiadne pochybenie. Za spáchanie žalovaného prečinu hrozí zákon trestom odňatia slobody od jedného do päť rokov. Súd prvého stupňa správne potom uložil obžalovanému trest odňatia slobody bližšie k spodnej hranici trestnej sadzby tohto ustanovenia vo výmere 18 mesiacov. Nepochybil následne ani v tom, keď uložený trest obžalovanému podmienene odložil a uložil mu skúšobnú dobu vo výmere 22 mesiacov. Zohľadnil pritom najmä fakt, že obžalovaný v čase rozhodovania súdu nebol súdne trestaný a nebola u neho zistená ani žiadna príťažujúca skutočnosť. Aj odvolací súd je toho názoru, že takto uložený trest splní svoj účel tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 34 Tr. zák.

Z takto rozvedených dôvodov nepovažoval preto odvolací súd odvolanie obžalovaného za dôvodné a toto potom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.